

ledige, at der i Fremtiden skete Forandringer i saa Henseende. Det vilde derfor med Hensyn til det kommende Finansregnskab, som skal gennemgaaes i Mellemtiden mellem denne Session og den næste, have været af overordentlig Vigtighed, at der var taget en endelig Beslutning af Thinget, hvorved Statsrevisionen havde kunnet komme til at bevæge sig med en langt større Sikkerhed, end der vil være muligt nu; thi nu vil der sandsynligvis ikke foreligge Andet til den Tid, end Statsrevisionens eget Forslag og dens Formening om, hvorledes Sagen skulde afgjøres, men der vil ikke foreligge nogen bestemt bindende Regel fra Thingets Side, og det vil da let forudsæes, at Statsrevisionen ved næste Statsregnskab vil befinde sig i samme uviste Stilling, som den har maattet befinde sig i ved det nu forelagte Regnskab. Disse Grunde, troer jeg, maae meget stærkt opfordre til, at man nu søger at bringe Sagen til endelig Afgjørelse; men jeg skønner ikke, at det nu vel kan blive muligt, naar først et Udvalg skal nedsættes, og det dernæst skal afgive sin Betænkning, hvilken skal komme til Behandling, inden der kan tages endelig Beslutning om, hvorledes man kan stride til Sagens Behandling. Disse Bemærkninger har jeg blot troet at burde fremsføre for at gøre opmærksom paa, hvorledes Sagens Stilling vil blive efter det Forslag, som den ærede Formand har gjort. Jeg indseer imidlertid, at det ikke nu vil kunne nytte at fremkomme fra min Side med noget bestemt Forslag, og jeg skal derfor heller ikke gøre det.

Monrad: Det er dog ikke altid, troer jeg, at man bør foretrække den hurtigere Fremgangsmaade for den langsommere. Det er aabenbart, at, inden man i dette Tilfælde gaar over til at behandle selve Sagen, maa man

være enig om, paa hvad Maade man skal behandle den. Denne Sag har jo sin særegne Vanskelighed derved, at det ikke er en Folkethingsbeslutning og en Landstingsbeslutning, som særskilte Beslutninger, der skulle tilveiebringes, men at der skal tilveiebringes en Beslutning af Rigsdagen; det kommer altsaa an paa vel at overveie og see at blive enig med det andet Thing om, paa hvad Maade en saadan Beslutning skal tilveiebringes. Jeg troer, at dette er af en saa stor Vigtighed, at man, selv om derved Sagens endelige Afgjørelse paa denne Session skulde forhindres, bør af Hensyn hertil, følge den af den ærede Formand foreslaaede Veie. Det, som vil blive vedtaget, vil nemlig faae Gyldighed ikke alene for en enkelt Session, men vil ogsaa være afgjørende for denne Sags Behandling fremtidig. Jeg vil ikke hermed have udtalt, at det ikke skulde kunne lykkes Udvalget at fremme denne Sags Behandling saa hurtigt, at den endnu i denne Session kunde finde sin Afgjørelse; men det er afgjort, jeg gjentager det, at inden vi kommer til at tage nogen Beslutning, maae vi først overveie, paa hvad Maade der hensigtsmæssigst og bedst kan tilveiebringes en Rigsdagsbeslutning, saaledes, at ethvert Things Beslutning faaer den det tilkommende Indflydelse.

Rothe: Maatte jeg blot gøre den Bemærkning, at min Mening kun var den, at de ærede Formænd i de respective Thing muligens kunde have fundet sig foranledigede til strax at gøre et Forslag, hvorved der kunde tilveiebringes en Eenhed i den Fremgangsmaade, som man med Hensyn til denne Sags Behandling valgte i de forskjellige Thing, og at man saaledes muligvis kunde have undgaaet den Mellembehandling, som nu er foreslaet.